

Expunere de motive

Dispozițiile art. 903-914, cuprinse în Capitulul IV, „Executarea silită a altor obligații de a face sau a obligațiilor de a nu face”, Titlul III, „Executarea silită directă”, Cartea a V-a, „Despre executarea silită”, din Codul de procedură civilă, reglementează executarea silită directă a obligațiilor de a face, altele decât cele de predare a unor bunuri mobile sau imobile, precum și executarea silită în natură a obligațiilor de a nu face.

Dispozițiile art. 904, art. 905 și ale art. 906 Cod procedură civilă disting între obligațiile de a face sau de a nu face, care nu implică faptul personal al debitorului, ce deschide posibilitatea pentru creditor de a solicita autorizarea aducerii acestora la îndeplinire de el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului și obligațiile de a face sau de a nu face care implică faptul personal al debitorului.

Prin dispozițiile art. 906 din Codul de procedură civilă a fost reglementată posibilitatea obligării debitorului la plata de penalități de întârziere.

Penalitățile de întârziere reprezintă o sancțiune de drept procesual civil, un mijloc legal pentru a-l determina pe debitor să execute el însuși în natură obligațiile prevăzute în titlul executoriu.

Așadar, dacă debitorul nu execută de bunăvoie o obligație de a face sau de a nu face care implică faptul său personal, constrângerea debitorului pentru aducerea acesteia la îndeplinire se realizează prin mijloace de constrângere indirecte. Constrângerea neputându-se realiza direct asupra persoanei debitorului, căci *nemo ad factum praecise cogi potest*, ea se exercită prin măsuri aplicate asupra patrimoniului debitorului, determinându-se astfel indirect acțiunea sau abstențiunea acestuia

Prin aplicarea articolului 903 și următoarelor din Codul de procedură civilă, de care se abuzează în prezent prin proceduri judiciare, în care se cere plata de penalități de către instituții publice, golind bugetul de stat, care este de fapt contribuția cetățenilor, se aduc în practică o serie de abuzuri care sunt favorizate și de modul în care sunt redactate textele de lege.

S-a ajuns acolo, cel puțin în Transilvania, unde în urma unor restituiri frauduloase de imobile: clădiri, terenuri, pășuni și păduri, cei care au fost obligați de regulă instituțiile publice - sunt în imposibilitate să o facă, din varii motive,

Însă în toate situațiile, nepunerea în aplicare a acestor restituiri sunt întru-totul justificate și pe multe temeuri.

A început o adevărată avalanșă de procese, prin care cei care au obținut titluri administrative - Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților - ANRP, hotărâri judecătorești ce cuprind generic suprafețe mari de păduri, de terenuri, alte imobile care fie nu există, fie nu sunt individualizate, fie au alți proprietari prin suprapuneri de restituiri, fie suprafețele silvice de pădure nu sunt libere în înțelesul legii, sunt la alte Unități Administrativ - Teritoriale, etc., face ca, angajații prefecturilor, comunelor, orașelor, municipiilor, membrii ai comisiilor anume create prin lege, alte instituții publice (școli, case de cultură etc.) să nu poată satisface cererile de punere în practică a titlurilor.

Sunt multe situații semnalate, dar prezentăm doar cu titlu exemplificativ câteva:

- Comuna Lunca județul Mureș. Comisia Locală a fost obligată să „restituie” suprafețe de sute de hectare de pădure care nici nu există;
- Comuna Silvașu de Câmpie, obligată să restituie 15 ha. Din centrul comunei, unde s-a construit între timp primăria, căminul cultural etc., nu poate fi restituit acel intravilan în natură.

Exemplele sunt multe în toată țara, fiind vorba de zeci de mii hectare păduri și pășuni, autoritățile nu pot pune la dispoziția comisiei de restituire conform Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, pentru că, nu se poate identifica amplasamentul cu cel anterior, care ori nu există, ori are alți proprietari succesivi care au dobândit titlul de proprietate legal și de care nu s-a ținut cont la pretinsa restituire, etc.

În acest context, așa-ziii foști proprietari sau urmașii lor, solicită penalități pe zi de întârziere, care se ridică la sume exorbitante, calculate pe mai mulți ani, unele chiar depășind valoarea bunului ce s-ar restitui.

INIȚIATORI:

SENATOR Claudiu-Richard TÂRZIU

DEPUTAT George-Nicolae SIMION

DEPUTAT Dan TĂNASĂ

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 republicată, privind Codul de Procedură Civilă”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	CLAUDIU-RICHARD TĂRZIA	AUR	
2	SIMEON GEORGE NICOLAE	AUR	
3	JAN TANASĂ	AUR	
4	SORIN MUNCAELU	AUR	
5	STOICA CĂRIAN TITI	A.U.R.	
6	DUMITRIANA NIȚREA	AUR	
7	Enzchi Reisz	AUR	
8	BALABASCIUC CĂLIN C-TIN	AUR	
9	SCRIPNIC LILIAN	AUR	
10	Trăncuța Gustian	AUR	
11	COLESA ILIE-ALIN	AUR	
12	Lucian Florin Teșeșu	AUR	
13	Gredirauu Rodu	AUR	
14	ȘERBAN GIAMINA	AUR	
15	CHELARU MIRCEA	AUR	

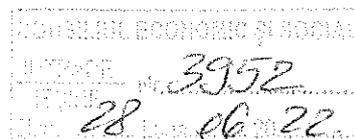
LISTA

Suținătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 republicată, privind Codul de Procedură Civilă”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
16.	ANDRUȘOARE AUTONIO	A.C.R.	/
17.	DUMITRU FLUCUȘ	AUR	/
18	VITUS SILVIU PĂUNESCU	AUR	/
19.	FOCȘA Dumitru Viorel	AUR	/
20	SUCU Sebastian	AUR	/
21.	POP. DARIUS	AUR	/
22	ABURINȚI BUDOCTIA	AUR	/
23	CIOLACHELA VALERIAN-LINA	AUR	/
24	MATEESCU Sorin	AUR	/
25	COSMA DORINEL	AUR	/
26	Costea Adrian	AUR	/
27	ADRIAN CĂTĂNĂ	AUR	/
28	IONUT NEOGU	AUR	/
29	Busuioc Andrei	AUR	/
30	RADIEA BOANCIĂ	AUR	/
31	Lame Sorin	AUR	/

Parlamentul României

Senat

Camera Deputaților

Lege
pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 republicată,
privind Codul de Procedură Civilă, cu modificările și completările
ulterioare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. Legea nr. 134 din 1 iulie 2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După punctul 11 al alineatului (1) al articolului 509 se introduce un nou punct 12 cu următorul cuprins:

„12. Cazul de revizuire și termenul prevăzut de art. 906 alin. (1), sens în care se modifică corespunzător și art. 511.”

2. Articolul 512 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

” (1) Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei revizuire se cere, sub condiția dării unei cauțiuni. Dispozițiile art. 484 se aplică în mod corespunzător.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se suspendă, de drept, toate procedurile de executare silită privind plata penalităților stabilite în temeiul art. 903-906 din Codul de procedură civilă, precum și cele în curs, până la soluționarea definitivă a procesului de revizuire.”

3. După alineatul (2) al articolului 903 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

” (3) ”Alineatele precedente nu se aplică și sunt exceptate față de persoanele juridice, instituții și alte entități publice, ca să fie considerate ca debitoare ale obligației de a face sau, după caz, de a nu face, din domeniul aplicării tuturor legilor de restituire a proprietăților, promulgate după anul 1990, pentru bunuri

considerate a fi fost preluate abuziv de către Statul Român în perioada regimului comunist”.

4. După alineatul (7) al articolului 906 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

” (8) Sunt exceptate de la plata penalităților persoanele juridice, instituțiile și entitățile publice cărora li se aplică prevederile de la articolul 903 alineatul (3).”

5. După articolului 906 se introduce un nou articol (906¹) cu următorul cuprins:

“(1) Dispozițiile modificatoare se aplică și tuturor procedurilor aflate în curs de soluționare, inclusiv cauzelor existente pe rolul instanțelor.”

(2) Persoanele juridice, instituțiile publice și entitățile publice considerate debitoare, împotriva cărora sunt pronunțate hotărâri judecătorești definitive prin care s-au stabilit plata de penalități, în temeiul art. 906, sunt obligate să formuleze cereri de revizuire a acelor hotărâri judecătorești în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

(3) În cadrul judecării căii de atac a revizuirii, instanțele sunt datorate, din oficiu, să verifice, prin orice mijloc de probă imposibilitatea restituirii și buna-credință a debitorului obligației de a face, respectiv de a nu face.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților

Președintele Senatului